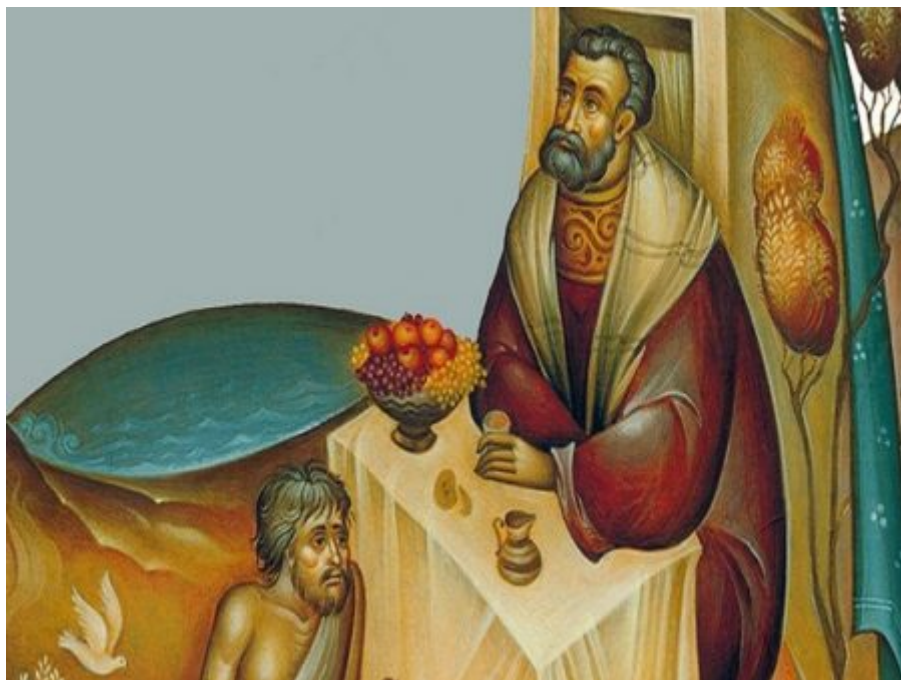

Κυριακή Ε΄ Λουκά: Πλούτος ή Πνευματική Πενία; (Πρεσβύτερος Νικόλαος Πάτσαλος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ε΄ Κυριακή του Λουκά και η ευαγγελική περικοπή είναι πασίγνωστη. Πρόκειται περί της παραβολής του πλουσίου και του Λαζάρου και το θέμα που πραγματεύεται είναι ο πλούτος τόσο ο υλικός όσο και ο πνευματικός.

Το ευαγγέλιο προβάλλει δύο ανθρώπους με εντελώς αντίθετο τρόπο ζωής. Ο ένας είναι πλούσιος, πάμπλουτος, και εύπορος. Ένας βολεμένος άνθρωπος που ζει με όλες τις ανέσεις της πρόσκαιρης ζωής. Κυρίως όμως είναι ένας αδιάφορος άνθρωπος κλεισμένος στο δικό του ευατό, που αγνοεί το διπλανό και ελάχιστο αδερφό.

Ο άλλος βρίσκεται στον αντίποδα του ανθρώπου της χλιδής. Είναι ένας «φτωχός Άγιος», ένας ελάχιστος καταπονεμένος, ταλαιπωρημένος και πεινασμένος αδερφός που ζει σε άθλιες συνθήκες. Ο καημένος τρέφεται «από τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων τῆς τραπέζης» του πλουσίου έχοντας κι αυτός την ταπείνωση της Χαναναίας γυναίκας.

Το χάσμα μεταξύ των δύο είναι τεράστιο ως προς την ποιότητα της ανθρωπιάς και της αρετής τους. Εξ αρχής το ευαγγελικό κείμενο μας αναδεικνύει αυτήν τη διαφορά με έναν απλό τρόπο. Ο πλούσιος έχει μεν αργύρια που χαρίζουν ευμάρεια αλλά παραμένει άσημος και ανυπόστατος ενώπιον του Θεού καθότι ούτε καν ονοματίζεται. Ο δε φτωχός και δυστυχής άνθρωπος του ευαγγελίου είναι όντως μαθητής του ενυπόστατου πτωχού θεανθρώπου που ονοματίζεται με το ευλογημένο όνομα του Λαζάρου. Συνεπώς, ο επώνυμος για τον κόσμο είναι ανώνυμος για τον Θεό ενώ ο ανώνυμος για τον κόσμο είναι απόλυτα επώνυμος για τον Θεό.

Στη συνέχεια το χάσμα μεταξύ τους καταδεικνύεται εντονότερα στη μεταθανάτια τους Ζωή. Αφότου «ἠρπάγησαν» και οι δύο, ο μεν ηρπάγη υπ' ἄγγέλων στον παράδεισο ο δε πλούσιος ανήρ ετάφη απλώς. Και τότε και οι δύο συνεχίζουν ως

ζωντανές ψυχές να ζουν, όμως με διαφορετικό τρόπο ύπαρξης. Τώρα το σκηνικό αντιστρέφεται και ο πλούσιος ζει την φτώχεια της βίωσης του σκότους ενώ ο Λάζαρος απολαμβάνει τον πλούτο της βίωσης του φωτός του παραδείσου.

Ο κατά κόσμο πλούσιος άνθρωπος κατόπιν εορτής ζητά την ανατροπή του αφόρητου κλίματος που ζει. Μάλιστα ζητά από τον προπάτορα μας Αβραάμ, να αποστείλει τον Λάζαρο όπως πληροφορήσει τα αδέρφια του για το τι τους αναμένει αφού ακολουθούσαν την ίδια βιοτή με τη δική του.

Η απάντηση όμως είναι απόλυτη και αφοπλιστική και παραπέμπει στον Λόγο του Θεού που διδάσκει και κατευθύνει τον κάθε άνθρωπο προς τον ορθό τρόπο ζωής για την Σωτηρία. Το κατα πόσο τελικά είναι κανείς πλούσιος και φτωχός για την λογική του ευαγγελίου καθορίζεται από τον τρόπο με τον οποίο ζει. Αν ζει και πράττει με κριτήριο το Λόγο του Θεού, ζει τη Βασιλεία του Θεού στο μέτρο που του επιτρέπεται. Έχοντας λοιπόν μια αμυδρή εμπειρία Σωτηρίας η κοσμική φτώχεια γίνεται πλούτος αδαπάνητος που αξίζει να τον υπομένεις όπως τον απλό και ταπεινό Λάζαρο.

*Π. Νικόλαος Πάτσαλος, Εφημέριος Ι. Ν. Παναγίας Αγγελόκτιστης Κίτι Λάρνακας
Κύπρος - 29-10-2017*